INDIAN JOURNAL OF MALAYALAM LANGUAGE RESEARCH STUDIES (സംസ്കൃതി)
(Open Access, Double-Blind Peer Reviewed Journal)
ISSN Online: ISSN Print

വിദ്യാഭ്യാസ കച്ചവടം- കാലഘട്ടങ്ങൾ, സമീപനങ്ങൾ

Akhila Raj. K, Assistant Professor, Department of Malayalam, Annai Fathima College, Madurai, Tamil Nadu, India.

Article information
Received: 15th January 2025
Received in revised form: 18th February 2025
Accepted: 15th March 2025
Available online: 28th April 2025
Volume: 1
Issue: 1
DOI: https://doi.org/10.5281/zenodo.15341177

Abstract

Modern education, which once served as the foundation for reforms, has transformed into a commercialized system, deviating from the earlier models of value-based learning. The key factors driving the commercialization of education include population growth, modernization, and the shift of education into a profit-oriented enterprise. The rise of private educational institutions and the expansion of profit-driven sectors related to education have significantly contributed to this trend. A study of India's educational history reveals that while early approaches to education emphasized balance and transformative learning, much of this essence has been lost in modern times. This article analyzes the challenges in modern education, the causes of educational commercialization, and the transitions within India's educational history. It also discusses the need for new approaches to establish a conscious and equitable educational system.

സാരാംശം

ആധുനിക വിദ്യാഭ്യാസം പരിഷ്കാരങ്ങളുടെ അടിത്തറയായിരുന്ന മുൻകാലത്തെ വിദ്യാഭ്യാസ ശൈലിയിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി, ഇന്ന് കച്ചവടം രൂപത്തിൽ മാറിയിരിക്കുകയാണ്. ജനസംഖ്യയുടെ വർദ്ധനവും ആധുനികവത്കരണവും വിദ്യാഭ്യാസത്തെ ഒരു ലാഭമൂല്യ സമ്പ്രദായമായി മാറ്റിയതിന്റെ പ്രധാന കാരണങ്ങളാണ്. വിദ്യാഭ്യാസ കച്ചവടത്തിന്റെ വളർച്ചയ്ക്ക് കൂട്ടുനിൽക്കുന്നത് സ്വകാര്യ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ ഉയർച്ചയും പഠനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ലാഭമേഖലകളുടെ വ്യാപ്തിയും ആണ്. ഇന്ത്യയുടെ വിദ്യാഭ്യാസ ചരിത്രം പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, പഠനത്തിനു സമതുലിതവും പരിവർത്തനാത്മകവുമായ സമീപനങ്ങൾ തുടക്കത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും, ആധുനിക കാലത്ത് വലിയ സാമാന്യതകൾ നഷ്ടപ്പെട്ടു. ഈ ലേഖനത്തിൽ ആധുനിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിലെ പ്രയാസങ്ങളും, വിദ്യാഭ്യാസ കച്ചവടത്തിന്റെ കാരണംശ്രേണികളും, ഭാരതത്തിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസചരിത്രത്തിലെ മാറ്റങ്ങൾ വിശകലനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. ഒരു ബോധമുള്ള വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തിനായി പുതിയ സമീപനങ്ങൾ രൂപപ്പെടുത്തേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത ചർച്ച ചെയ്യുന്നു.

പ്രധാന വാക്കുകൾ : വിദ്യാഭ്യാസ കച്ചവടം, നളന്ദ, വിദ്യാഭ്യാസകച്ചവടത്തിന്റെ കാരണങ്ങൾ, സാങ്കേതിക വിദ്യാഭ്യാസം, വിദേശ പഠനം.

ആമുഖം

ക്രിസ്തുവർഷം 629 ചൈനയുടെ പടിഞ്ഞാറെ അതിർത്തി പ്രദേശമായ ചാങ്ആനിൽ നിന്നും ഒരു 26 കാരൻ തുഫാൻ മരുഭൂമിയിലെ മരുപച്ചകൾ താണ്ടി ഉത്തര അഫ്ഗാനിസ്ഥാനിലൂടെ കരമാർഗം

ഭാരതത്തിലേക്ക് യാത്ര തിരിച്ചു. ചൈനീസ് ബുദ്ധ സന്യാസിമാർക്കും പണ്ഡിതർക്കും ഇടയിൽ നിലനിന്നിരുന്ന ബുദ്ധമത സംബന്ധമായ തർക്കങ്ങൾക്കും മറ്റ് വിജ്ഞാന ശാഖകളിലുണ്ടായിരുന്ന അറിവിന്റെ വൈവിധ്യങ്ങൾക്കും ഉത്തരം കണ്ടെത്തുവാനായി അറിവിന്റെ അക്ഷയ ഖനിയായ ഭാരതദേശം സന്ദർശിക്കുക എന്നതായിരുന്നു ആ യുവാവിന്റെ ലക്ഷ്യം.

നഗരഹാരം, പുരുഷപുരം (പെഷവാർ), ഗാന്ധാരം, തക്ഷശില, സിംഹപുരം, തുടങ്ങിയ അക്കാലഘട്ടത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധമായ ബുദ്ധവിഹാരങ്ങൾ സന്ദർശിച്ച് അദ്ദേഹം കാശ്മീരിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. 2വർഷം കാശ്മീരിൽ ചിലവിട്ട അദ്ദേഹം പ്രധാന ഗ്രന്ഥങ്ങളെല്ലാം ഹൃദ്യസ്ഥമാക്കുകയും അവിടെ നിന്നും ദക്ഷിണ ദേശത്തേക്ക് ജലന്ദരം (ജലന്ദർ) വഴി യാത്ര തുടങ്ങുകയും മധുര, ബ്രഹ്മപുരം, അഹി ക്ഷേത്രം തുടങ്ങിയ പ്രധാന ബുദ്ധ വിഹാരങ്ങളിൽ താമസിച്ചു പഠിക്കുകയും അതിനുശേഷം ഹർഷവർദ്ധൻ ഭരിച്ചിരുന്ന കന്യൂജിൽ എത്തുകയും ചെയ്തു. തുടർന്ന് ചക്രവർത്തിയുടെ സഹായത്തോടെ അയോധ്യ, മഗധ, കപിലവസ്തു, കാശി തുടങ്ങിയ പുണ്യസ്ഥലങ്ങളിലൂടെ സന്ദർശിച്ച് വിദ്യാപീഠങ്ങളിൽ നിന്നും ലഭ്യമായ അറിവുകളെല്ലാം ഹൃദ്യസ്ഥമാക്കി അവസാനം നളന്ദയിൽ എത്തിച്ചേർന്നു.

പ്രാചീന ലോകത്ത് നിലനിന്നിരുന്ന ഏറ്റവും വലിയ സർവ്വകലാശാലയായിരുന്നു നളന്ദ. പരിനായിരത്തിൽപരം വിദ്യാർത്ഥികൾ അവിടെ താമസിച്ച് പഠനം നടത്തിയിരുന്നു. ശിലാദിത്യൻ ആയിരുന്നു ആചാര്യ മുഖ്യൻ (സർവ്വകലാശാലയുടെ തലവൻ) ബുദ്ധമതത്തിന്റെ 18 ശാഖകളെ കുറിച്ചും വേർതിരിച്ചുള്ള പഠനം നിലനിന്നിരുന്നു. ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള അധ്യാപകർ അവിടെ ക്ലാസ്സുകൾ എടുത്തിരുന്നു. വേദങ്ങൾ, ഉപനിഷത്തുകൾ, പുരാണങ്ങൾ, യോഗസൂത്രം, ന്യായാനുസാര ശാസ്ത്രം, തർക്കശാസ്ത്രം, ഭാഷാശാസ്ത്രം, പ്രാണ്യാമൂല്യ ശാസ്ത്രം, ഷഡ്പദാഭികോശം, വ്യാകരണം എന്നീ മേഖലകളിൽ അദ്ദേഹം നളന്ദയിൽ നിന്നും പ്രാവീണ്യം നേടി.

മടക്കയാത്രയിൽ 20ലധികം കുതിരകളുടെ പുറത്തായി 600ൽ അധികം മഹാഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ പകർപ്പുകളുമായാണ് അദ്ദേഹം തിരികെ പോയത്. ഭാരതത്തിലേക്ക് തിരിക്കുമ്പോൾ അറിവ് നേടാമെന്ന അഭിവാഞ്ജ മാത്രമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈമുതൽ. ഭാരതത്തിൽ അദ്ദേഹം സന്ദർശിച്ച വിജ്ഞാനകേന്ദ്രങ്ങളിൽ നിന്നെല്ലാം ഹൃദ്യമായ സ്വീകരണവും സൗജന്യമായ വിദ്യാഭ്യാസവും അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചു. 10000ൽ പരം വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് താമസിക്കുവാനുള്ള സൗകര്യവും ഭക്ഷണവും മറ്റു അടിസ്ഥാന സൗകര്യങ്ങളുമെല്ലാം പൂർണ്ണമായും ഒരുക്കികൊടുക്കുവാൻ അന്നത്തെ കാലഘട്ടത്തിൽ പോലും ഭാരതത്തിലെ രാജാക്കന്മാർക്ക് കഴിഞ്ഞിരുന്നുവെന്നും അറിവിനോടുള്ള ഒരു മഹത്തായ ജനതയുടെ സംസ്കാരത്തിന്റെ മഹത്തായ സമീപനത്തിന്റെ ഏറ്റവും മഹത്തായ ഉദാഹരണമായിരുന്നു പ്രാചീന ഭാരതമെന്നും ചൈനീസ് സഞ്ചാരിയും പണ്ഡിതനുമായിരുന്ന ഹ്യയാങ് സാങ് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

വിദ്യാഭ്യാസകച്ചവടം കാലഘട്ടങ്ങൾ സമീപനങ്ങൾ എന്ന സമകാലീക പ്രശസ്തമായ ഒരു വിഷയത്തെ സമീപിക്കുമ്പോൾ എന്തിനാണ് ഇത്രയും സുദീർഘമായ ഒരു ചരിത്രത്തെ കുറിച്ചുള്ള വിശദീകരണം എന്ന് നമുക്ക് തോന്നാം ഇന്ന് ക്രിസ്തുവർഷം 2024 ൽ നിൽക്കുമ്പോൾ ഒരു വൈദ്യശാസ്ത്രവിദ്യാർത്ഥിക്ക് സീറ്റ് ലഭിക്കുവാൻ നമുക്ക് നൽകേണ്ടി വരുന്നത് കുറഞ്ഞത് 1 കോടി രൂപയോളം ആണ്. അദ്ധ്യാപന വൃത്തിക്കായി ഒരാൾക്ക് നൽകേണ്ടി വരുന്നതും 40 ലക്ഷത്തിനും 1.5 കോടി രൂപയ്ക്കും ഇടയിലുള്ള സംഖ്യയാണ് എന്ന് വരുമ്പോഴാണ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ കരിച്ചന്ത കച്ചവടത്തിലേക്ക് എത്തി നോക്കുന്നതിനു മുൻപ് ചരിത്രത്തിന്റെ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ട ചെറിയൊരംശത്തിലേക്ക് ഒരു തീർത്ഥയാത്ര നടത്തേണ്ടി വരുന്നത് എന്നു മാത്രം പറയട്ടെ.

സാഹിത്യ അവലോകനം

വ്യവസായ വത്കരണത്തിലും തൊഴിൽ മേഖലയിലും നമ്മുടെ നാട് വല്ലാതെ പിന്നോട്ട് പോകുന്നുവെങ്കിലും വിദ്യാഭ്യാസമേഖലയുടെ വ്യവസായവത്കരണം ധ്രുതഗതിയിൽ മുന്നോട്ടു പോകുന്നു വെന്നത് ഒരു വലിയ വിരോധാഭാസമായി തോന്നാം. തികച്ചും അശാസ്ത്രീയമായ പ്രവണതകൾ വച്ചു

പുലർത്തുന്ന ഒരു സംവിധാനത്തിലൂടെ കടന്നുപോകുന്ന വെന്നത് ഈ ആധുനീക കാലത്ത് നാം നേരിടുന്ന ഏറ്റവും വലിയ വെല്ലുവിളിയാണ്. വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിലെ കച്ചവടത്തെ കുറിച്ചുള്ള അനേകം പഠനങ്ങൾ ലഭ്യമാണ്. നമുക്ക് അതിലൂടെ ഒന്ന് കണ്ണോടിക്കാം.

രാജൻ, ആർ. (2011) എഴുതിയ കേരളത്തിലെ വിദ്യാഭ്യാസ കച്ചവടം : ചരിത്രവും സാമൂഹിക ദർശനങ്ങളും എന്ന ഗ്രന്ഥം, കേരളത്തിലെ വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്തുള്ള കച്ചവടത്തിന്റെ ചരിത്രം ആഴത്തിൽ പരിശോധിക്കുന്നു. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ, കാലക്രമേണ ഈ മേഖലയിലെ വ്യാപ്തി എങ്ങനെ രൂപപ്പെട്ടുവെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നു. കച്ചവടത്തിന്റെ സാമൂഹിക പാരമ്പര്യവും വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയോടുള്ള ആധുനികമായ സമീപനങ്ങളും ഈ പഠനത്തിന്റെ പ്രധാന വിഷയം ആണ്. അതേ സമയം, ഈ കച്ചവടം എങ്ങനെ സാമൂഹിക അസമത്വത്തിനു ഇടയാക്കുന്നുവെന്ന് തുറന്നടിക്കുന്നു. ഇന്ത്യയുടെ വിദ്യാഭ്യാസ വ്യവസ്ഥയുടെ മാറ്റങ്ങൾക്ക് ഈ കച്ചവടത്തിന്റെ സ്വാധീനവും അതിന്റെ ദോഷങ്ങളും വിശകലനം ചെയ്യുന്നു.

മുരളീധരൻ, എസ്. (2014) എഴുതിയ വിദ്യാഭ്യാസവ്യവസായം: കേരളത്തിലെ വെല്ലുവിളികളും അവസരങ്ങളും എന്ന ഗ്രന്ഥം, കേരളത്തിലെ വിദ്യാഭ്യാസ കച്ചവടത്തിന്റെ വ്യവസായഭാവത്തെ ആഴത്തിൽ വിശദീകരിക്കുന്നു. ഈ ഗ്രന്ഥം, കച്ചവടത്തിന്റെ നിലവിലെ പ്രവർത്തന രീതികൾ, മാർക്കറ്റിംഗ് തന്ത്രങ്ങൾ, കുറച്ചുകാലത്തിനുള്ളിൽ ഉണ്ടായ മാറ്റം എന്നിവയെ വിശകലനം ചെയ്യുന്നു. കേരളത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസ വ്യവസായം മുന്നോട്ട് വയ്ക്കുന്ന വെല്ലുവിളികളും, അതിന് നേരിടേണ്ടി വരുന്ന സാഹചര്യങ്ങളും ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. ഈ പഠനം, വിദ്യാഭ്യാസ വ്യവസായത്തിന്റെ ഭാവി അടച്ചുപൂട്ടുന്നതിനെ കുറിച്ചും സാഹചര്യങ്ങൾക്കനുസൃതമായി മാറ്റങ്ങൾ വരുത്താനുള്ള സാധ്യതകളെപ്പറ്റിയും ശ്രദ്ധ നൽകുന്നു.

ശ്രുവൺ, കെ. (2017) എഴുതിയ വിദ്യാഭ്യാസ കച്ചവടത്തിന്റെയും സാമ്പത്തിക ആഘാതങ്ങൾ എന്ന ഗ്രന്ഥം, വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിലെ കച്ചവടത്തിന്റെ സാമ്പത്തിക ഫലങ്ങൾ വിശദമായി വിലയിരുത്തുന്നു. ഈ ഗ്രന്ഥം, കച്ചവടം എങ്ങന വിദ്യാർത്ഥികളുടെയും മാതാപിതാക്കളുടെ സാമ്പത്തിക ബുദ്ധിമുട്ടുകൾക്ക് കാരണമാകുന്ന എന്നതിലും, കച്ചവടത്തിന്റെ വ്യാപനത്താൽ ലഭിക്കുന്ന ചട്ടക്കൂടുകളും എങ്ങനെ സമൂഹത്തെ ബാധിക്കുന്ന എന്നതിലും ശ്രദ്ധ ചെലുത്തുന്നു. പൊതു വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുള്ള പ്രാധാന്യവും ബുദ്ധിമുട്ടുകളും ഈ പഠനത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. പ്രാഥമിക, ദ്വിതീയ തലങ്ങളിലെ സാമ്പത്തിക തിരിച്ചടികൾ, വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ നിലനിൽപ്പും അതിന്റെ പ്രവർത്തനസാമർത്ഥ്യവും എങ്ങനെ ബാധിക്കുന്ന എന്നതും ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രധാന്യം ലഭിക്കുന്നു. ഈ പഠനം, സാമ്പത്തിക സാഹചര്യങ്ങൾ ഉയർത്തുന്ന വെല്ലുവിളികളെ തിരിച്ചറിയുവാൻ സഹായിക്കുന്നു. അവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സാമൂഹിക പ്രശ്നങ്ങളെക്കുറിച്ച് തുറന്നുപറയുന്നു.

തമ്പാൻ, എം. (2018) എഴുതിയ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ സ്വകാര്യവൽക്കരണം: കേരളത്തിലെ പ്രതിസന്ധികൾ എന്ന ഗ്രന്ഥം, വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിൽ സ്വകാര്യവൽക്കരണത്തിന്റെ ഫലങ്ങൾ ആഴത്തിൽ വിശകലനം ചെയ്യുന്നു. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ, സ്വകാര്യവൽക്കരണം എങ്ങനെ സാമൂഹിക നീതിയെയും സമത്വത്തെയും ബാധിക്കുന്ന എന്നതിനെക്കുറിച്ചും, ഇതു മൂലമുണ്ടാകുന്ന മാറ്റങ്ങളെയും വെല്ലുവിളികളെയും ചർച്ച ചെയ്യുന്നു. വിദ്യാഭ്യസ സ്ഥാപനങ്ങൾ കച്ചവടവൽക്കരിക്കപ്പെടുന്നതിലൂടെ ഉണ്ടാകുന്ന സാമ്പത്തിക സാമൂഹിക പ്രശ്നങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധചെലുത്തുന്നു. പൊതുവിദ്യാഭ്യാസത്തിലുള്ള ലാഭം-നഷ്ടങ്ങൾ, തദ്ദേശിയ, ദേശീയ തലങ്ങളിലെ സാമൂഹിക പ്രതികരണങ്ങൾ എന്നിവയെക്കുറിച്ച് വിശദമായി പരിശോധിക്കുന്നു. ഈ പഠനം, കേരളത്തിലെ വിദ്യാഭ്യാസം ആധുനികവൽക്കരണത്തിനായി സ്വകാര്യമേഖലയെ എത്രത്തോളം ആശ്രയിക്കേണ്ടി വരുന്ന എന്നതിലേക്ക് വിരൽ ചൂണ്ടുന്നു.

രാമചന്ദ്രൻ, എസ് (2020) എഴുതിയ കേരളത്തിലെ വിദ്യാഭ്യാസ കച്ചവടത്തിന്റെ സാമൂഹിക ദോഷങ്ങൾ എന്ന ഗ്രന്ഥം, കേരളത്തിലെ വിദ്യാഭ്യാസ കച്ചവടത്തിന്റെ സാമൂഹിക പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ

ആഴത്തിൽ പരിശോധിക്കുന്നു. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ, കച്ചവടത്തിന്റെ വളർച്ച എങ്ങനെ സാമൂഹിക തിന്മകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു എന്നതിനെക്കുറിച്ച് വിശദമായി തിന്മകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു വിവരങ്ങൾ നൽകുന്നു. ദളിതർ പിന്നാക്ക വർഗ്ഗങ്ങൾ, യുവാക്കൾ എന്നിവരുടെ വിദ്യാഭ്യാസ അവകാശങ്ങളെ എങ്ങനെ ബാധിക്കുന്നെ എന്നത് ഈ പഠനത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാന ഘടകമാണ്. സമീപകാല സംഭവങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഈ ദോഷങ്ങൾ പരിഹരിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങളും നൽകുന്നു.

ഗവേഷണരീതി

വിദ്യാഭ്യാസ കച്ചവടം- കാലഘട്ടങ്ങൾ, സമീപനങ്ങൾ എന്ന ഗവേഷണ ലേഖനത്തിനു ശാസ്ത്രീയമായ ഗവേഷണരീതി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു, കൂടാതെ പ്രാഥമികവും ദ്വിതീയവുമായ വിവര ശേഖരണം ഇതിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്നു. പ്രാഥമിക ഡാറ്റ ശേഖരണത്തിനായി സമാനമായ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള വിദ്യാർത്ഥികളുടെ, അദ്ധ്യാപകരുടെയും, രക്ഷിതാക്കളുടെയും അനുഭവങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ദ്വിതീയ ഡാറ്റ ശേഖരണത്തിന്, ഗവേഷണ ലേഖനങ്ങൾ, സർക്കാർ, റിപ്പോർട്ടുകൾ, സാമൂഹിക പഠനങ്ങൾ തുടങ്ങിയ വിവിധ സ്രോതസ്സുകളിൽ നിന്നുള്ള വിവരങ്ങൾ സമാഹരിച്ചു. ഈ സാംസ്കാരിക പ്രത്യാഘാതങ്ങളെ വിശദമായി വിലയിരുത്തുന്നതിനും കാലഘട്ടങ്ങളിലെ മാറ്റങ്ങൾ തിരിച്ചറിയുന്നതിനും സഹായകരമായ മാർഗ്ഗങ്ങൾ നൽകുന്നു.

ആധുനീക വിദ്യാഭ്യാസം-വിവിധ മേഖലകൾ

ഒരു 100 വർഷം മുൻപുവരെയുള്ള അറിവിന്റെ തലം പരിശോധിച്ചാൽ പൊതുവായി വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലകൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന മൊത്തം അറിവുകളെ പരിഗണിക്കുമ്പോൾ അത് ഒരു വ്യക്തിക്ക് ഏതാനും വർഷങ്ങളിലെ വിദ്യാഭ്യാസം കൊണ്ട് കരസ്ഥമാക്കാവുന്നതിൽ ഉപരി ഒരു പ്രാധാന്യമോ ബാഹുല്യമോ അതിനുണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നു പറയാം. എന്നാൽ അതിനുശേഷമുള്ള വിജ്ഞാനശാഖയുടെ വളർച്ച, ശാസ്ത്രസാങ്കേതീക വിദ്യകളുടെ വളർച്ച, സാംസ്കാരീക വൈവിധ്യങ്ങളിലുണ്ടായ വളർച്ച സമ്പൂർണ്ണമായി മനുഷ്യസമൂഹങ്ങൾ കൈവരിച്ച ഔന്നത്യങ്ങൾ പുരോഗതി ഇവയെല്ലാം ചിന്തിക്കാവുന്നതിലും വളരെയേറെ അപ്പുറമാണ്. കഴിഞ്ഞ 100 വർഷത്തെ കണക്കെടുത്താൽ കഴിഞ്ഞ നൂറ്റാണ്ടിനു മുൻപുവരെ മനുഷ്യവർഗം പൂർണ്ണമായും നേടിയ അറിവുകളുടെ അത്രയും തന്നെ പിന്നീടുള്ള ഒരു അൻപത് വർഷം കൊണ്ട് മനുഷ്യൻ നേടിയെടുത്തിട്ടുണ്ട്. പിന്നീടുള്ള 20ഓ, 15ഓ 10ഓ വർഷകാലയളവുകളിൽ അത് ഇരട്ടിയാക്കപ്പെട്ടു കൊണ്ടേയിരുന്നു. ഇന്ന് ഈ ആധുനീക കാലത്ത് ശാസ്ത്രസാങ്കേതിക വിദ്യയിലുണ്ടായ മുന്നേറ്റം ഓരോ നിമിഷങ്ങളിലും അനന്തമായ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ അനർഘമായ സാധ്യതകളെ നമുക്ക് മുൻപിൽ തുറന്നിട്ടുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു.

ശാസ്ത്രത്തോടൊപ്പം അത്യതികമായ വേഗതയിൽ വിവര സാങ്കേതീക വിദ്യയുടെ സഹയാത്തോടെ ഓടിയെത്താൻ പാടുപെടുന്ന ആധുനീക വിദ്യാഭ്യാസം പൊതുവായ വിജ്ഞാനശാഖകൾ എന്നതിലുപരി പ്രത്യേകമായി തരംതിരിക്കപ്പെട്ട അനേകായിരം ശാഖകളിലേക്ക് വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയെ എത്തിച്ചുവെന്നത് ഒരു യാഥാർത്ഥ്യം തന്നെയാണ്. ഒരു വ്യക്തിയുടെ തലച്ചോറിന് എത്തിപ്പിടിക്കാവുന്നതിലും ഉയർന്ന മേഖലകളിലേക്ക് വിഷയങ്ങൾ ഉയർന്ന് പോയതും അവയുടെ ബാഹുല്യവും (എണ്ണത്തിലും വലുപ്പത്തിലും) എല്ലാം ചേർന്ന് വിജ്ഞാനങ്ങളെ ഹൃദ്യസ്ഥമാക്കുക എന്നതിനപ്പുറം അവയെ ആധുനീക കംപ്യൂട്ടർ സംവിധാനങ്ങളിലും മറ്റും സൂക്ഷിച്ചു വയ്ക്കുകയും ആവശ്യാനുസരണം തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന തിരഞ്ഞെടുപ്പ് പ്രക്രയകളെ മാത്രം പഠിക്കുന്ന വിശകലനങ്ങൾക്കായി മാത്രം പരിശീലനം നേടുന്ന ആധുനീക രീതിയിലേക്ക് വിദ്യാഭ്യാസമേഖലയെ കൊണ്ടു ചെന്നെത്തിച്ചു. അറിവിന്റെ ലോകം അത്യന്തം ബൃഹത്താണ് ലോകത്ത് ലഭ്യമായ വിവരങ്ങളെല്ലാം ഒരാൾ പഠിച്ചെടുക്കുക എന്ന രീതിയിൽ നിന്നും ആയിരമായിരം ശാഖകളുള്ള ആധുനീക വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായത്തിന്റെ ഒരു ശാഖയിൽ പോലും ഉള്ള അറിവുകളെ ഒരു വ്യക്തിക്ക് ഒരു ജന്മം കൊണ്ട് പൂർണ്ണമായും ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിയില്ല എന്ന രീതിയിലുള്ള അതി വിശാലമായ അർത്ഥ തലങ്ങളിലേക്കും അളവുകളിലേക്കും വജ്ഞാനശേഖരങ്ങളിലേക്കും ആധുനീക ലോകം നിരന്തരം

പ്രയാണം ചെയ്യുന്ന എന്ന യാഥാർത്ഥ്യത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ടാണ് നാം ഈ വിഷയത്തെ കണേണ്ടത്. അറിവിന്റെ ബാഹുല്യവും ഉപയോഗ ക്രമത്തിലുണ്ടായ വൈവിധ്യവും ആവശ്യകതകളും ചേർന്നാണ് ആധുനീക വിദ്യാഭാസത്തിൽ വിവിധ മേഖലകളെ സൃഷ്ടിച്ചെടുത്തത് എന്ന് പറയാം.

വിദ്യാഭ്യാസ-കച്ചവടം കാരണങ്ങൾ

അറിവിനെ നമിച്ചുകൊണ്ട് ജീവിതം തുടങ്ങിയ ഒരു ജനത അറിവാണ് ദൈവമെന്ന് അവർ എല്ലാ കാലത്തും ആവർത്തിച്ച് പറഞ്ഞുകൊണ്ടേയിരുന്നു. അറിവിന്റെ മഹത്വങ്ങൾ എന്നെന്നും വാഴ്ത്തി പാടിയ അത്തരം ഒരു ജനപദത്തിൽ ആ അറിവ് കച്ചവട വത്കരിക്കപ്പെട്ടത് എപ്പോഴാണ്? (എങ്ങിനെയാണ്?) ആധുനീക വത്കരിക്കപ്പെട്ട വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ആവശ്യങ്ങൾക്കും സാഹചര്യങ്ങൾക്കും അനുസൃതമായി വിഭജിക്കപ്പെട്ട പരസ്പരം ബന്ധമുള്ളതും ഇല്ലാത്തുമായ അനേകം ശാഖകൾക്കിടയിലെ വിടവികളിലൂടെയാണ് വിദ്യാഭ്യാസ കച്ചവടക്കാർ അതിനുള്ളിൽ സ്ഥാനമുറപ്പിച്ചത് എന്ന് പറയാം.

അറിവനെ മാനദണ്ഡമാക്കിയ സമർപ്പണം എന്ന രീതിയിൽ നിന്നും ജീവിതോപാദിയായ ജോലി എന്ന രീതിയിലേക്ക് അധ്യാപനം വഴി മാറിയ ആധുനീക വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ കാലഘട്ടത്തിൽ തന്നെ വിദ്യാഭ്യാസ കച്ചവടത്തിന്റെ വിത്തുകൾ നമ്മൾ പാകിമുളപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു എന്നതാണ് യാഥാർത്ഥ്യം. ജീവിതത്തിന്റെ ആഡംബരങ്ങളെ നിശ്ചയിക്കുന്നതിൽ, സമൂഹത്തിലെ സ്ഥാനമാനങ്ങളെ നിലനിർത്തുന്നതിൽ, മാന്യതയുടെ ചിഹ്നങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിൽ മികച്ച ഒരു ജോലിക്കുള്ള പ്രാധാന്യം, വിദ്യാഭ്യാസ യോഗ്യത വലിയൊരു ബഹുമതിയായി കാണുക എന്ന പ്രവണത എന്നിവ ഏറി വന്നപ്പോൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഔന്നത്യത്തിന് അനുസൃതമായി അത് വാണിജ്യ വത്കരിക്കപ്പെടുവാൻ തുടങ്ങി എന്നതാണ് യാഥാർത്ഥ്യം. ഉയർന്ന പണം നൽകി പഠിക്കുക എന്നത് സമ്പന്നർക്കിടയിലും വിവാഹ കമ്പോളത്തിലും അഭിമാന ചിഹ്നങ്ങളായി മാറിയപ്പോൾ അത് വാണിജ്യവത്കരണത്തിന് ആക്കം കൂട്ടി. കഴിവുള്ളവർ പഠിക്കുക എന്നതിൽ നിന്നും പണമുള്ളവർ പഠിക്കുക എന്ന പുതിയ രീതിയിലേക്കും അല്ലെങ്കിൽ പണം ഉണ്ടാക്കിയോ കടം വാങ്ങിയോ പഠിക്കുക എന്ന വൈകൃതം നിറഞ്ഞ ഒരു പ്രവണതയിലേക്കും അത് സമൂഹത്തെ കൊണ്ടു ചെന്നെത്തിച്ചു.

സാങ്കേതീക വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയുടെ വളർച്ച, വൈദ്യ ശാസ്ത്ര പഠനമേഖലയുടെ വളർച്ച, വിവര സാങ്കേതീക വിദ്യാമേഖലയുടെ വളർച്ച എന്നിവയും ഈ മേഖലകളിലുണ്ടായ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ആധിക്യവും ഇത്തരം തൊഴിൽ മേഖലകളിലുണ്ടായ അവസരങ്ങളും മികച്ച പ്രതിഫലങ്ങളും എല്ലാം ഒരു പരിധിവരെ വലിയ കാരണമായി. എന്നാൽ പൊതു മേഖല വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ എണ്ണത്തിലുള്ള കുറവ്, മികച്ച സാങ്കേതിക വിദ്യകളുടേയും പഠനോപാധികളുടേയും അഭാവവും സംവിധാനങ്ങളുടെ പിൻതിരിപ്പൻ നയങ്ങളും എല്ലാം ചേർന്ന് അവസരങ്ങളെ പൂർണ്ണമായി സ്വകാര്യ മേഖലയിലേക്ക് കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നതിൽ നിർണ്ണായകമായ പങ്ക് വഹിച്ചു. സ്വകാര്യ മേഖലയിൽ തുറന്ന അനേകമനേകം എൻജിനീയറിംഗ് മെഡിക്കൽ കോളേജുകളും മറ്റ് സ്വകാര്യവിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളും അവ നൽകി വരുന്ന പുതിയ പാഠ്യപദ്ധതികളും എല്ലാം ചേർന്ന് ഇതിനെ പൂർണ്ണമായും കച്ചവടവത്കരിക്കപ്പെട്ട ഒരു പാഠ്യവ്യവസ്ഥതിയിലേക്ക് കൊണ്ടു ചെന്നെത്തിച്ചു എന്നും തന്നെ പറയാം.

കഴിവുകളെ മാറ്റുരച്ച് അവസരങ്ങൾക്കായി കാത്തു നിന്നിരുന്ന ഒരു തലമുറയിൽ നിന്നും കൂടുതൽ പണമടച്ച് പെട്ടെന്ന് കയറിപ്പറ്റുന്ന കഴിവുകൾ തീരെ മാദണ്ഡമാക്കാത്ത ഒരു പുതിയ തലമുറയിലേക്കുള്ള അനാരോഗ്യകരമായ മാറ്റത്തെ അതിലുപരി പണമുള്ളവർക്കുമാത്രം പഠിക്കുവാൻ കഴിയുന്ന പണമില്ലാത്തവന്റെ വിദ്യാഭ്യാസം നിഷേധിക്കപ്പെടുന്ന പുതിയൊരു പാർശ്വവത്കരണത്തിന്റെ വ്യവസ്ഥിതിയിലേക്ക് എത്തിച്ചേർന്നു എന്നതാണ് വിദ്യാഭ്യാസ കച്ചവടം നൽകുന്ന ഏറ്റവും വലിയ പാഠം. നമ്മുടെ ചുറ്റുപാടുകളിൽ കൂണുകൾ പോലെ മുള്ളച്ചുപൊന്തിയ പുത്തൻ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ സാമ്പത്തീകമായ മറ്റൊരു അധഃസ്ഥിത വർഗത്തെ നമുക്ക് മുൻപിൽ സൃഷ്ടിച്ചെടുക്കുന്നുവെന്ന് പറയാം.

ഭാരതം വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ചരിത്രം

തമസ്സോമ ജ്യോതിർഗമയ എന്ന ആപ്തവാക്യത്തിൽ നിന്നായിരുന്നു ആ മഹത്തായ സംസ്കാരം ശബ്ദാവലികൾക്ക് നിർവചനങ്ങൾ ചമച്ചത്. ഇരുട്ടിൽ തെളിഞ്ഞ യഥാർത്ഥ്യ ജ്യോതിസ്സ് (വെളിച്ചം) എന്തായിരുന്നുവെന്നും അവർ തന്നെ വിശദീകരിക്കുന്നു. അതെ അറിവാകുന്ന വെളിച്ചം കൊണ്ട് അജ്ഞാനമാകുന്ന അന്ധകാരത്തെ മാറ്റുക എന്ന് ഋഷിമാർ പ്രാചീന ഭാരതത്തിന്റെ നെറുകയിൽ നിന്ന് ലോകത്തോട് വിളിച്ചോതി. ഈ മഹാജന സമൂഹം ആയിരമായിരം വർഷങ്ങളോളം അതേറ്റുപാടി. അവർ അനേകായിരം വിളക്കുകൾ തെളിയിച്ചു. ആ വെളിച്ചത്തിൽ നളന്ദയും തക്ഷശിലയും പോലുള്ള വലിയ സർവ്വകലാശാലകൾ പടുത്തുയർത്തി. അറിവിനെ സർവ്വസ്വം എന്നവർ വിളിച്ചു. അറിവുള്ളവൻ ദൈവതുല്യനായി വാഴ്ത്തപ്പെട്ടു. ആ അറിവിന്റെ സൗരഭ്യം കാറ്റിലലിഞ്ഞ് ചേർന്ന് ഈ വിശ്വത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലേക്കും ഒഴുകിയെത്തി. ആ സുഗന്ധം തേടിയായിരുന്നു ഹുയാങ് സാങിനെയും മെഗസ്തനീസിനെയും ഫാഹ്യാനെയും അൽ-മസൂദിയെയും പോലുള്ള മഹാന്മാരായ സഞ്ചാരികളെല്ലാം ഈ പുണ്യഭൂമിയിലേക്ക് എത്തിച്ചേർന്നത്. പ്രാചീന ലോകത്തിന് വായിച്ചെടുക്കുവാൻ ഒരല്പം വെളിച്ചമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ ആ വെളിച്ചം വിതറിയ പ്രകാശഗോപുരമായിരുന്നു പ്രാചീന ഭാരതം.

പ്രാചീന കാലഘട്ടങ്ങളിൽ വർണ്ണങ്ങളെ വിഭജിച്ചതുപോലും അറിവിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ആയിരുന്നു. വേദം എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം അറിവ് എന്നാണ് വേദം പഠിച്ചവൻ എന്നാൽ അറിവ് നേടിയവൻ എന്നും ലോകത്തെ കുറിച്ച് അറിയുന്നവൻ എന്നുമാണ്, ലോകത്തെ ബ്രഹ്മം എന്നു വിളിച്ചു. ബ്രഹ്മത്തെ അറിയുന്നവനെ ബ്രഹ്മത്തെ ആചരിക്കുന്നവൻ എന്നർത്ഥത്തിൽ ബ്രാഹ്മണൻ എന്ന വിളിപ്പേര് ഉണ്ടായി. ബ്രാഹ്മണന് ഔന്നത്യം കൽപ്പിക്കപ്പെട്ടതും അറിവിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രമായിരുന്നു. പ്രാചീന ഭാരതത്തിൽ നിരന്തരമുള്ള തർക്കങ്ങളും സംവാദങ്ങളും ചർച്ചകളും നിലനിന്നിരുന്നു. ഇത്തരം പ്രക്രിയകളിലൂടെയാണ് അറിവുകളെ സ്ഥിതീകരിക്കപ്പെട്ട പോന്നിരുന്നത്. ആയുർവേദം പോലുള്ള മികച്ച ചികിത്സ രീതികളും അതിന്റെ പഠന സംവിധാനങ്ങളും പുരാതന കാലം മുതൽക്കെ നിലനിന്നിരുന്നു. ജ്യോതിശാസ്ത്രത്തിൽ ഗണിതശാസ്ത്രത്തിൽ തത്വശാസ്ത്രത്തിൽ തുടങ്ങി പുരാണങ്ങളും ഉപനിഷത്തുകളും വരെ നീണ്ടുകിടക്കുന്ന ആയിരമായിരം ഗ്രന്ഥങ്ങളടങ്ങിയ അറിവിന്റെ അക്ഷയഖനിയായിരുന്നു പ്രാചീനഭാരതം.

സംഘടനകളും കച്ചവടക്കാരും സംവിധാനങ്ങളും

സർക്കാർ സംവിധാനങ്ങളിൽ നിന്നും വഴിമാറി മതജാതീയ സംഘടനകളിലേക്ക് വിഹിതം വയ്ക്കപ്പെട്ടുവെന്നതാണ് കച്ചവട താത്പര്യങ്ങളിലേക്ക് നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങൾ എത്തിചേർന്നതിന്റെ മറ്റൊരു പ്രധാനകാരണം. ജനങ്ങളുടെ നികുതി പണം കൊണ്ട് ശമ്പളം നൽകുകയും മുന്നോട്ടുപോകുകയും ചെയ്യുന്ന പല വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളുടെയും നിയന്ത്രണം മതമേലാളന്മാരുടേയും നിയന്ത്രണം ജാതി സംഘടനകളുടേയും കൈകളിലെത്തിയതോടെ വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയെ അവർ തങ്ങൾക്കാവും വിധത്തിൽ വളച്ചൊടിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. അധ്യാപന മേഖലയിലും വിദ്യാർത്ഥികളുടെ അവസരങ്ങളിലും സ്ഥാപിത താത്പര്യങ്ങൾക്കും ശുപാർശകൾക്കും ധനതാത്പര്യങ്ങൾക്കും വഴങ്ങി അവർ നടത്തിയ നിയമനങ്ങളും അവസരവാദതീരുമാനങ്ങളുമാണ് വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിലെ അസന്തുലിതാവസ്ഥയുടെ ആദ്യ പടി. അതിൽ ചവിട്ടികയറിക്കൊണ്ടാണ് വിദ്യാഭ്യാസ കച്ചവടക്കാർ ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിലേക്ക് നടന്നുകയറിയത് എന്നു കാണാം. സർക്കാർ സംവിധാനങ്ങളിലും മത സ്ഥാപനങ്ങളിലും വിദ്യാഭ്യാസ കച്ചവട മേഖലയിലും നിലന്ൽക്കുന്ന ഇത്തരം ശക്തികളും അവ തമ്മിലുള്ള ഏകോപനവും മറ്റാർക്കും കടന്നു ചെല്ലാൻ കഴിയാത്ത വിധം ഈ മേഖലയിൽ പുതിയൊരു ചട്ടക്കൂടിനെ സൃഷ്ടിക്കുകയും കാര്യക്ഷമമല്ലാത്ത പൊതു വിദ്യാഭ്യാസമേഖലയെ മാറ്റി നിർത്തികൊണ്ട് അതിന് ബദലും അതിനേക്കാൾ വലുതുമായ ഒരു കമ്പോള വത്കരണത്തെ വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിൽ സൃഷ്ടിച്ചെടുക്കുവാൻ അവർക്ക് കഴിഞ്ഞു.

സർക്കാർ സംവിധാനങ്ങൾ ജനങ്ങളുമായി സംവദിക്കുന്നതിനു പകരം കുത്തക മുതലാളിമാരുടെ ചൊൽപ്പടിക്കു നിൽക്കുകയും അവരുടെ വാണിജ്യതാത്പര്യങ്ങൾക്ക് അനുകൂലമാകും വിധം നയങ്ങളെ രൂപവത്കരിക്കുകയും ചെയ്യുപ്പോൾ പ്രാചീനകാലമുതലേ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ ഊന്നൽ നൽകിയ ഒരു മഹത്തായ ജനതയുടെ പൊതുതാത്പര്യങ്ങൾ പൂർണ്ണമായും ബലികഴിക്കപ്പെടുകയും അതിന് ബദലായി വാണിജ്യ താത്പര്യങ്ങളിലൂന്നിയ ഒരു സാധാരണക്കാരന്റെ അധ്യയന മോഹങ്ങളിൽ ഒതുങ്ങി നിൽക്കാത്ത രീതിയിലേക്ക് വിദ്യാഭ്യാസമേഖല മാറ്റപ്പെടുകയും ചെയ്തു. തത്ഫലമായി പൊതുവിദ്യാഭ്യാസ മേഖല പാർശ്വവത്കരിക്കപ്പെടുകയും വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ദൂരദേശങ്ങളിൽ അലഞ്ഞു തിരിയേണ്ട ഒരവസ്ഥാവിശേഷം സ്വാഭാവീകമായി സംജാതമാകുകയും ചെയ്തു.

കടൽക്കടക്കുന്ന യുവത്വം

ആധുനീക വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിലെ പ്രൊഷണലിസത്തിന്റെ അഭാവം ഉയർന്ന ഫീസ് നിരക്കുകൾ ഗുണമേന്മയില്ലായ്മ അവസരങ്ങളുടെ അഭാവം തുടങ്ങിയവയെല്ലാമാണ് കച്ചവടവത്കരണത്തിന്റെ പരിണിത ഫലങ്ങൾ. ഈ കാരണങ്ങളുടെ പ്രകടമായ പ്രതിരൂപങ്ങളാണ് നമ്മുടെ നാട്ടിൽ നിന്നും കടൽ കടന്ന് ഉപരിപഠനത്തിനും തുടർന്ന് ജോലിക്കുമായി നാടുവിട്ടുപോകുന്ന യുവത. മികച്ച വിദ്യാഭ്യസം ലഭ്യമാകുന്നില്ല എന്നതും ഉയർന്ന പണം നൽകി അത്തരമൊരു വിദ്യാഭ്യാസം നേടിയെടുത്താൽ തന്നെ ഇവിടെ അവസരങ്ങൾ ഇല്ല എന്നതും നേടുന്ന വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഗുണനിലവാരമില്ലായ്മ ഒന്നുകൊണ്ടുമാത്രം മികച്ച തൊഴിൽ മേഖലകളിൽ മാറ്റി നിർത്തപ്പെടുകയും പുറം തള്ളപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്നത് നമ്മുടെ യുവാക്കളെ മറ്റു രാജ്യങ്ങളിലേക്ക് ചേക്കേറുവാൻ നിർബന്ധിതരാക്കുന്നു.

കാലങ്ങളായി വിദേശത്ത് ലഭിക്കുന്ന ജോലിയേയും വരുമാനത്തെയും മാത്രം അടിസ്ഥാനമാക്കി രൂപപ്പെടുത്തിയ ഇവിടുത്തെ വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായം ജന്മദേശത്ത് നിലനിൽക്കുക എന്നതിൽ അപ്പുറം എങ്ങിനെയും വിദേശത്തേക്ക് പോവുക എന്ന ഒരു പ്രവണതയെ സമൂഹത്തിൽ സൃഷ്ടിച്ചെടുക്കുകയും അതിനെ അനുകൂലിക്കുന്ന സാമൂഹിക വ്യവസ്ഥിതികളെ രൂപപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു എന്നതും ഈ കൊഴിഞ്ഞു പോക്കിന് ഒരു കാരണമാണ്. അടിസ്ഥാനമേഖലയിൽ നാം നൽകുന്ന വിദ്യാഭ്യാസം കൊണ്ട് കാര്യക്ഷമമായ ഒരു ജീവിത സാഹചര്യം കെട്ടിപ്പടുക്കുക എന്നത് ഏറെകുറെ അസംഭവ്യമാണ് എന്ന യാഥാർത്ഥ്യത്തിൽ നിന്നു കൊണ്ടാണ് നമ്മൾ ഇത്തരം പാലായനങ്ങളെ വിശകലനം ചെയ്യേണ്ടത്. നാടുവിട്ട് പോകുന്നവരിൽ ഭൂരിപക്ഷവും തിരിച്ചു വരുന്നില്ല എന്നതും വർഷാവർഷം പുറത്തേക്ക് പോകുന്നവരുടെ എണ്ണം വർദ്ധിക്കുന്നുവെന്നതും നമ്മുടെ സംവിധാനങ്ങൾ ഏത് ദിശയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നു എന്നതിലേക്ക് വിരൽ ചൂണ്ടുന്നു.

ഉപസംഹാരം

പൊതുമേഖലയിൽ പ്രവത്തിക്കുന്ന കാര്യക്ഷമമായ സംവിധാനങ്ങളാൽ നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുന്ന മികച്ച അധ്യാപകരുടെ സേവനങ്ങൾ ലഭ്യമാകുന്ന നിലവാരമുള്ള പാഠശാലകളിലൂടെ വളർത്തിയെടുക്കുന്ന ഒരു തലമുറയിലൂടെ മാത്രമേ നിലവാരവും കാര്യക്ഷമവും രാജ്യസ്നേഹമുള്ളതുമായ ഒരു തലമുറയെ വാർത്തെടുക്കുവാൻ കഴിയൂ. അവരിലൂടെ മാത്രമേ മികച്ച ഒരു സമൂഹത്തെ സൃഷ്ടിക്കാനാവൂ. അവിടെ മാത്രമേ നമ്മുടെ രാഷ്ട്രപിതാവ് വിഭാവനം ചെയ്ത രാഷ്ട്രപുനഃനിർമ്മാണം സാധ്യമാവുകയുള്ളൂ. സമ്പന്നവും സമത്വസുന്ദരുമായ സമൂഹത്തെ കെട്ടിപടുക്കണമെങ്കിൽ സൗജന്യവും ഉയർന്ന നിലവാരമുള്ളതുമായ വിദ്യാഭ്യാസ സംവിധനത്തെ ആദ്യം സൃഷ്ടിച്ചെടുക്കേണ്ടതുണ്ട്. അത് പൂർണ്ണമായും പരസ്വാധീനനങ്ങൾക്ക് അധീതമായതും സാമ്പത്തിക സ്വാതന്ത്രമുള്ളതും സ്വയം നിയന്ത്രിതമായ ഒരു സ്വതന്ത്ര്യസംവിധാനത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായി അതിന്റെ ലക്ഷ്യത്തെ മാത്രം മുന്നിൽ കണ്ടുകൊണ്ട് പ്രവർത്തിക്കുന്നതു മായിരിക്കണം. ക്രിസ്തുവർഷം 629 ഹുയാങ് സാങ് ഇന്ത്യ സന്ദർശിച്ചു- ക്രിസ്തുവർശം 2024 ലക്ഷോപലക്ഷം ഇന്ത്യൻ വിദ്യാർത്ഥികൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനും തൊഴിലുമായി ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാങ്ങളിലേക്ക് യാത്ര തിരിക്കുന്നു.

റഫറൻസുകൾ

രാജൻ, ആർ. *"കേരളത്തിലെ വിദ്യാഭ്യാസ കച്ചവടം: ചരിത്രവും സാമൂഹിക ദർശനങ്ങളും."* കൊച്ചി: പ്രഗതി പബ്ലിക്കേഷൻസ്, 2011.

മുരളീധരൻ, എസ്. *"വിദ്യാഭ്യാസവ്യവസായം: കേരളത്തിലെ വെല്ലുവിളികളും അവസരങ്ങളും."* തിരുവനന്തപുരം: സമതാ പബ്ലിക്കേഷൻസ്, 2014.

ശ്രുവണൻ, കെ. *"വിദ്യാഭ്യാസ കച്ചവടത്തിന്റെയും സാമ്പത്തിക ഘാതങ്ങൾ."* എറണാകുളം: വായനക്കാർ, 2017.

തമ്പാൻ, എം. *"വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ സ്വകാര്യവൽക്കരണം: കേരളത്തിലെ പ്രതിസന്ധികൾ."* കൊച്ചി: കൊച്ചി ആനുകാലിക പ്രസ്സ്, 2018.

രാമചന്ദ്രൻ, എസ്. *"കേരളത്തിലെ വിദ്യാഭ്യാസ കച്ചവടത്തിന്റെ സാമൂഹിക ദോഷങ്ങൾ."* തിരുവനന്തപുരം: കേരള ശാസ്ത്ര അക്കാദമി, 2020.